

Un proces la ordinea zilei

SELECTIONEURI

(Continuare din pagina I-a)

Acuzarea

vom mulțumi să cităm doar cazurile Italiei și Austriei.

Dece dar să ocim exemplele bune și simple, ca să ne complicăm cu comisiile?

Ni se va răspunde că Italia și Austria au avut omul capabil să corespundă acestei grele misiuni. Noi însă susținem sus și tare că și la noi există. Și există chiar în sânul comisiei de selecție, căci avem curajul să afirmăm că oricare membru din această comisie ar putea fi foarte bun selecționer unic. Luați pe oricare dintre cei cinci membri și veți vedea că are toate calitățile cari se cer unui selecționer unic.

Scopul pentru care s'au întrunit într-o comisie, e foarte străvezie. E mai comod să-ți iei o cincime de răspundere, pe care la rigoare o poți arunca în capul celorlalți parturi. Iar în caz de victorie, nimic mai simplu: „Eu am făcut echipa. Eu am dat ideea”.

Căci dacă la poker, cu o quintă se poate uneori câștiga, quinta a ceea ce selecționerul nu va avea decât câștig de cauză în matchul cu Cehoslovacia.

În definitiv, ce face această comisie?

De trei luni de zile tot alege și înca n'a ales nimic, pentru că până la urmă lumea să spună că a ales până a cules.

De trei luni de zile comisia tot selecționează și nu se știe nimic despre echipă. Deși comisia transpiră teribil, nici o știre nu a transpirat până acum. Mutismul acesta are și el explicația lui: dacă s'ar afla scheletul echipei, selecționerii ar fi niște cadavre.

Dealtfel, comisiunea nici nu are de unde să cunoască forma jucătorilor, deoarece n'a mai fost pe un teren de fotbal de multă vreme. Aceasta, din cauză că au găsit un nou sistem de selecție: convoacă jucătorii la federație ca să se uite numai în ochii lor. Cică în modul acesta vor alege jucătorii pe... sprânceană.

Sistemul acesta însă nu a dat — nu putea să dea — roadele așteptate. Căci astăzi, după două luni de cercetări, selecționerii noștri nu sunt în stare să-și răspundă care-i echipa națională. Și totuși — nu se poate altfel — echipa națională va fi formată, căci matchul cu cehii a fost perfectat pentru data de 18 Aprilie.

Vom avea deci echipă și încă una făcută de... Comisia de selecție.

Cum? Asupra acestui aranjament trebuie să insistăm, chiar dacă vom veni în conflict cu direcția.

Căci astfel de aranjamente, trebuie denunțate opiniei publice.

Ați văzut, desigur, că „Gazeta Sporturilor” a făcut un plebiscit. Ei bine, acest plebiscit a fost aranjat de către Comisia de selecție, de comun acord cu directorul „Gazetei Sporturilor”, care a înțeles să-i vie în ajutor.

Cercetări bine răspunsurile la acest plebiscit, formați echipa care întrunește majoritatea sufragiilor și veți vedea că aceeași echipă va juca împotriva cehilor.

Contra unei astfel de echipe, noi nu avem nimic de obiectat. Li acordăm chiar toată încrederea, căci

cei unsprezece jucători vor fi cu adevărat „aleșii națiunii”. Iar speculatorii, în ziua matchului, vor aplauda o victorie, după cum la o eventuală înfrângere se vor muștra ei înșiși, cuprinsi de remușcări că nu au indicat o echipă mai bună. Nu vor exista răspunderi, nu vor exista sancțiuni.

Și atunci, ce rost mai are această Comisie de selecție?

Poate, un singur rost: învață pe de rost echipa plebsciturii. Ar fi și acesta un merit care ne-ar determina să găsim un sens existenței acestui fel. Căci, s'o recunoaștem, „Vox populi, vox dei”... Publicul alege într-adevăr cea mai bună echipă, pe care chiar Comisiunea ar fi întocmit-o — poate — și fără concursul mulțimii.

Dar ce e mai revoltător, e complectă dezinteresarea a acestei Comisii, care avea datoria să pregătească un teren favorabil echipei, să netezească drumul către victorie.

Multe lucruri bune s'ar fi putut face în direcția asta.

D. Liviu Iuga ar fi trebuit să aducă echipa cehoslovacă în Capitală, cu cel puțin o lună înainte de match ca să se... aclimatizeze cât mai complet.

D. Iuga le-ar fi făcut un logos de bun venit, ca să-i dea apoi pe mâna celorlalți membri.

D. Teofil Morariu, ca să aducă apă la... moara cehilor, le va vorbi despre dificultățile pe cari le-am întâmpinat la formarea echipei. Asta ca să nu-i descurajeze de la început.

Ca să le mai scadă însă din elan, d. dr. Stroescu, mamoaș, le va spune cehilor că încă nu s'au născut echipa care să ne bată, iar ca să le facă mai plăcută sederea în țară, va fi detașat pe lângă cehi, alt membru, dr. Huza, cu care vor... huzuri.

În sfârșit, d. Costel Rădulescu, de atâtea ori managerul echipei naționale, și fi detinut cel mai important rol. Ca să nu desmintă reputația de ospitalier a românului, ca astfel cehii să mai vie, d. Costel i-ar fi dus în excursie la o vie. Și cum nu-i plac jumătățile... de măsură, ar fi trecut imediat la kilogram. Într-o astfel de atmosferă, nici nu știi cum trece timpul: orele vin și se-duc cu o repeziune uluitoare.

Când vreun ceh ar fi dat semne de nerăbdare: „Nea Costele, noi mai stăm?” — nea Costel i-ar fi calmat: „Încă-o vădă și plecăm!”

Excursia aceasta, făcută timp de 60 de zile, în fiecare zi, ar fi constituit o adevărată călătorie de agrement: unii s'ar fi agrementat, iar alții s'ar fi turmentat.

Toate aceste lucruri însă, Comisia le-a ignorat cu desăvârșire.

Mai mult chiar, nici nu s'a interesat de sistemul de joc al cehilor, mulțumindu-se să privească în vitrinele firmei „Cehoslovacia”, ca să observe astfel trans-portul jucătorilor cehi.

În astfel de condițiuni, nimeni nu poate privi cu ochi buni această Comisie, care de două luni umblă cu ochii în patru, trage mereu cu coada ochiului și tot nu reușește să ochesească un jucător ca lumea.

Comisie de selecție? Comisie de trial? Mai vezi de... trial-tul.

Hotărât, această comisie e un

non-sens. Și ca noi, spun toți sportivii. Cine e pentru echipa României, e contra Comisiei de selecție.

Și ca să dovedim acest lucru, vom institui și noi un plebiscit: în ziua matchului, spectatorii cari sunt contra comisiei de selecție, să ridice o mână.

A. Noi

Apărarea

Dar chiar dacă i-am cunoaște acuzățiunile, cu siguranță că nu a acestea reprezintă adevăratele motive ale antipatiei d-lui A. Noi, pentru „Comisiunea de selecție”.

Adevăratele motive sunt altele. Le cunoaștem și le vom divulga aici, pentru a se vedea ce anume a transformat un poet — de cea mai lărică speță — într-un polemist de cea mai războinică atitudine.

D. A. Noi nu este „contra” Comisiunii de selecție. Este împotriva membrilor acestei comisii. Și nu are nimic cu „persoana” acestor membri. Este contra ocupațiunii lor. D. A. Noi este — de câțiva timp — împotriva doctorilor. A tuturor doctorilor.

Dece?... Iată, D. A. Noi, ca orice poet, face versuri și... chelie. De versuri se poate lecu. (Dovadă că uneori scrie proză...).

Chelia însă, este incurabilă, ca darul rimelor.

La început, d. A. Noi a sperat. Și-a spus calm și sigur:

— Mă duc la un doctor, îmi dă o apă oarecare, mi-o torn în cap și-mi crește părul la loc.

D. LIVIU IUGA

S'a dus la un doctor. I s'a recomandat o apă. Și-a turnat-o în cap, dar părul (care probabil nu vrea să crească, cum crește iarba când e udată), s'a încăpățânat să nu-i mai crească.

Dimpotrivă. Din această pricină, d. A. Noi a prins o antipatie solemnă, pentru doctori.

— Nu sunt buni de nimica!... a decretat A. Noi în nervi (și în p. oză).

„Comisiunea de selecție” are, din cinci membri, patru doctori: d. dr. Liviu Iuga, d. dr. Morariu, d. dr. Huza și d. dr. Puiu Stroescu...

Patru doctori. Antipatia d-lui A. Noi, era, deci, inevitabilă.

— Dacă nu pot doctorii să-mi întărească un fleac de păr (a decretat poetul rimelor sportive), vor

E mai mult ca sigur că mulți vor trișa chiar, ridicând ambele mâini. Iar în fața atâtor mâini acuzatoare, această mână de oameni cari au selecționat, o va băga pe... mână-necă.

A. Noi

Apărarea

reuși să imprime vigoarea unei înțregi echipe, pentru a putea învinge pe cehoslovaci?... Nici gând...

Și de aici, atitudinea asta „contra” comisii de selecție pe care — ca bun sportiv — sunt obligat să o combat.

Fiindcă — o spunem drept și tare, „Comisiunea de selecție” este o instituție foarte utilă.

Trebue să fie cineva care să alcătuiască echipa. Nu?... Singură nu se poate alcătui. Eu, sau d-ta, sau alt particular din sportul românesc nu poate să-și bage nasul în această operațiune oficială și doctorală. (Deși de câteva zile — fel de fel de particulari fac — pentru cine le-or fi făcând?... — fel de fel de reprezentative).

Comisiunea de selecție este, ceci, utilă.

Mai mult: Comisiunea de selecție este indispensabilă. Fiindcă după match — în ipoteza aproape sigură a unei înfrângeri — s'avem pe cine să-njurăm. Nu?...

Din acest punct de vedere, „Comisiunea de selecție” (cu colaborarea presei) a dovedit o bravă și laudabilă temeritate.

A publicat în repetate rânduri, numele, pronumele și profesiunea membrilor cari o alcătuiesc. (Adresa acestora se poate obține oricând, direct sau prin telefon, la sediul federației de fotbal). Mai mult: pentru eventuale felicitări chiar pe teren — înaintea, în timpul sau după matchul cu Cehoslovacia — au fost afișate în zăbrele fotografiile tuturor membrilor „Comisii de selecție”. Să-i cunoașcă toată lumea.

Ce i se poate reproșa — deci — Comisiunii de selecție?... Pregătire are. Dacă nici 4 doctori nu pot să meargă cum trebuie nașterea unei bune reprezentative, atunci, nu știm cine o poate moși ca oamenii...

De săptămâni întregi, membrii Comisiunii de selecție circulă prin țară (pe contul federației) și observă forma jucătorilor. Iși fac, deci, datoria.

Ca să se scoată ceva din aceste cheltuieli, Comisiunea de selecție organizează peste câteva zile un match de antrenament al probabilei echipe naționale.

Matchul acesta de antrenament va avea loc în tovărășia unei echipe... ungare (ca să nu ne desocopere cehii sistemul de joc...).

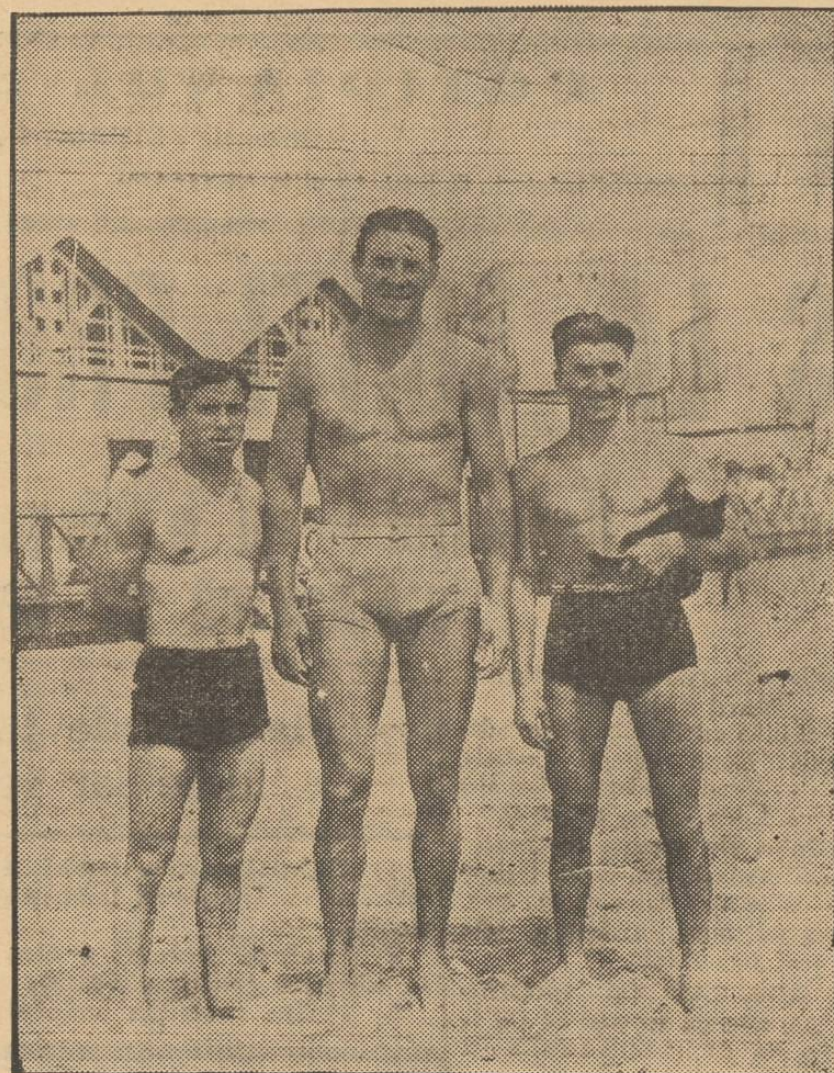
Ca să nu afle cehii echipa care le va fi opusă, echipa nu va fi alcătuită decât în prezua matchului. (Se afirmă că i se vor aduce cele mai importante modificări... după match).

Toate măsurile au fost luate — dar — pentru preîntâmpinarea unei înfrângeri. Și, pentru o eventuală înfrângere să însemneze totuși un succes, aflăm din surse oficiale că eri, Comisiunea de selecție a

(Continuare în pag. 4-a)

Spovedaniile lui Sandu Ion

„Cum era să fie impușcat pe străzile Barcelonei”

Dela stânga la dreapta: Fortunato Ortega, campionul Spaniei la categoria „muscă”, Pancho Villar (tarzanul Spaniei) și Sandu Ion — fotografiati pe plaja din Barcelona, la 8 August 1936.

Am început ieri publicarea interesantelor povestiri pe care ne-a făcut cunoscut Sandu Ion — recent întors în Capitală — asupra modului de trai al boxeurilor români aflați în străinătate. Continuăm azi publicarea acestor pasionate „spovedanii”.

Am cunoscut războiul din Spania chiar din momentul sosirii mele în Barcelona.

La gară mă aștepta Pancho Villar, care sosise în Spania, cu două săptămâni înaintea mea.

Când să ies în marele bulevard din fața garii, un automobil pe care era montată o mitralieră a stopat în fața grupului meu.

Patru soldați s'au dat jos și mi-au cerut să mă legitimez. Cu mare greutate Pancho Villar i-a făcut să înțeleagă că sunt boxeur francezi, venit să fac un match la Barcelona.

Am ajuns pe înserate la hotel. Noaptea m'am trezit din somn, sub asurzitorul bombardament al avioanelor naționaliste.

Sirele auto-pompelor chemate să stingă incendiile provocate de bombe, era un strigăt sfâșietor și plângător, în noaptea aceea caldă de vară.

ERA SA FIU IMPUȘCAT

Fără să știu cum se cercuiau prin Barcelona, într-o dimineață am intrat într-o tutungerie să cumpăr cărți poștale.

Am eșuat afară și deodată vâd pe tutungiu că se repede după mine. Când să fac colțul străzii, tutungiu

mi mă ajunge; mă înfașă de umeri

și mă trage înapoi.

În aceiași secundă vre'o 10 gloanțe s'au înfipt în peretele din colț. Acele gloanțe erau „rezervate” pentru mine.

Era să leșin de emoție și enervare. În urmă însă am aflat că să poți circula fără să fii impușcat, la toate colțurile de stradă, trebuia să mergi pe lângă perete și să scoți numai mâna afară dincolo de colț și să fii fluturat o batistă. Aceasta era semnul că nu erai dușman stăpânitorilor orașului.

Am făcut toate demersurile de a pleca în Franța dar în zadar; la legăția franceză nu mi se dădea viza de intrare în Franța.

Eram foarte abătut: stăteam într-o cafenea și mă gândeam ce să fac, când mă pomenește că cineva mă bate pe umăr:

— Ce faci Sandule?

— Bine! — mă uit însă și nu-l recunosc pe domnul care mă strigase pe nume.

— Vrei să te întorci la Paris?

— Este oare posibil, sau glumești? — îl întreb aproape supărat de gluma pe care credeam că o face!

În urmă am aflat că era d. Pierre Lamont, redactorul ziarului „Paris Midi” care mă cunoștea de la o gală de box.

D. Pierre Lamont m'a luat de mână și m'a dus la o masă plină cu ofițeri de marină francezi.

Aci m'a recomandat unui comandor căruia i-a explicat tragedia mea.

D. Dubois, comandantul torpilo-

riului „Franchette”, s'a asigurat că voiu pleca cu el, a doua zi spre Franța. Mi-a dat întâlnire la legăția Franței.

Deși avem întâlnire pentru ora 9 dimineața, dela 1 eram instalat în fața legăției, de frică să nu-i scap pe „valvatorul meu”.

La 9 „v. d. Dubois a sosit la legăție; a intrat la ministru ca peșarul portului meu și peste 10 minute s'a însoptit cu viza făcută. Imi venea să-l iau în brațe pe acest ofițer gentil și să-l sărut.

La amiază am mâncat cu toți ofițerii la un restaurant; iar la ora 4 d. a. cu toate bagajele într-o salupă, am părăsit portul Barcelonei.

După 5 minute eram pe puntea torpilorului „Franchette” iar a doua zi de dimineață, torpilorului a plecat spre Franța.

Mi se luase o pătura depe inimă!

LA RADIO...

Am cântat și la Radio City, pentru 100 fr. pe seară. N'am putut cânta decât de vreo patru ori deoarece programul era prea îndelungat și eu, ca strein, eram întotdeauna dat mai la... coadă, francezii venind în primul rând la program.

ROMANI

Vreau să închei cu câteva cuvinte despre camarazi mei rămași la Paris.

Cu toții m'am despărțit în raporturi foarte bune.

Trăiam ca frații.

Toți am muncit cu multă răbdare numai și numai pentru dorul de a învinge.

Și am reușit. Învinși fiind, eu toți am fost ovaționați de mii de spectatori: aceasta înseamnă că regulile am fost furate.

Nu-mi iese din cap înfrângerea lui Gheorghe Covaci în fața lui Ar noul, când „Potoavă” a fost purtat pe brațe de public și juriul hădăit precum și victoria lui Popescu din fața lui Frank Harsene când același juriu părtinitor i-a dat match nul.

Gherase munceste zi și noaptea atât la antrenament cât și în viața particulară.

Gherase este un băiat bun: a ajutat întotdeauna eu bani pe compatrioții lui sportivi. Cine l-a cerut, a găsit întotdeauna câteva sute de franci, la românul Gerard, care zina face antrenament și noaptea vinde fructe în compartimentul lui din Halele Centrale.

Ilie Petrescu, care a fost un bun prieten al meu, a făcut un match grozav în fața lui Tino Rolando.

A fost matchul lui pentru consacrare.

Miloveanu a boxat de 5 ori, a re purtat tot atâtea victorii, dar nu s'a purtat tocmă cavalereste cu prietenul lui, Dumitrescu.

Despre matchurile mele nu voi spune nimic; să vorbească alții despre ele.

Ultimul cuvânt îl am pentru Rene Deleourt și managerul meu Georges Leclerc.

Au fost cei mai buni sfătuitori și părinți sufletești ai mei.

M'am despărțit de ei cu inima frântă...

I. S.

Continuăm azi publicarea propunerilor de echipă națională, făcute de cetitorii „Gazetei Sporturilor”. Reamintim că toate răspunsurile primite până Sâmbătă 10 Aprilie, exclusiv vor fi luate în considerare și publicate.

Rugăm pe cetitorii noștri să indice pe plic sau pe carta poștală: „Pentru echipa națională”.

Cetitorii cari vor indica — exact — echipa ce va fi aliniată împotriva Cehoslovaciei, vor primi un bileț gratuit la matchul dela 18 Aprilie.

Iată acum propunerile cetitorilor, în ordinea primirii lor:

*

LIKIERMAN MIRCEA, str. Apela Mierale 49, Loco: Burdan, Albu, Sfera, Vintilă, Iuhaz, Demetrevici, Bindea, Bodola, Cocuban II, Petea Vălcov, Dobay.

VASILE P. GRIGORE, Loco: David, Vogl, Albu, Vintilă, Iuhaz, Szanislao, Bindea, Bodola, Sepi, Petea, Dobay.

PETRICĂ NEGOTIA, oom, Urechești, jud. Râmnicul-Sărat: Burdan, Albu, Sfera, Vintilă, Coles V., Demetrevici, Grin, Bodola, Cocuban, Petea, Giță Popescu.

G. MOLCEANOV, str. Polizu 16: Burdan, Albu, Sfera, Vintilă, Iuhaz, Demetrevici, Bindea, Bodola, Cocuban II, Petea, Giță Popescu.

ST. POPESCU, str. Suceava 10, Loco 2:

Petrică Rădulescu, Munteanu, Dobra, Demetrevici, Bindea, Becke, Cocuban Bodola, Giță Popescu.

JULIUS M. ANGELESCU, str. Gen. Angelescu 130: David, Sfera, Albu; Demetrevici, Dobra, Munteanu, Becke, Petea V., Sepi, Bodola, Giță Popescu.

CLEOPATRA ȘTEFANESCU, str. Popa Tat 79, Loco II: David, Sfera, Albu, Munteanu, Dobra, Demetrevici, Bindea, Bodola, Cocuban, Petea, Giță Popescu.

MARIN ȘTEFANESCU, str. Progresului Nr. 6, Loco II: David, Felecan, Albu, Vintilă, Dobra, Demetrevici, Bindea, Bodola, Demetrevici, Bindea, Becke, Cocuban, Petea Vălcov, G. Popescu.

ION ROMANATI, str. Bucuși 27: Negru, Sfera, Albu, Vintilă, Dobra, Szanislao, Bindea, Becke, Bodola, Petea V., Giță Popescu.

NICOLAE D. POPA, b-dul Ferdinand 71, Odobesti-Putna: Petrică Rădulescu, Felecan, Albu, Munteanu, Iuhaz, Demetrevici, Bindea, Bodola, Sepi, Petea, G. Popescu.

NICOLAU TR. ERMU-COMO: David, Felecan I. Albu, Vintilă, Iuhaz, Nistor, Bindea, Munteanu, Cocuban, Petea, Căpușan.

NICOLAE NASTASE, str. Petre Lăciu No. 3, Loco V: David, Burger, Albu, Munteanu, Dobra, Demetrevici, Bindea, Becke, Cocuban II, Bodola, Dobay.

ION IONESCU, str. Gemeni 5: Pavlovici, Burger, Albu, Vintilă, Iuhaz, Szanislao II, Bodola, Sepi, Petea, Dobay.

ANDREI TEODORESCU, București: David Burger (Vogel), Albu; Demetrevici, Dobay, Sepi, Bodola, Dobay.

viel, Dobra, Szanislao II; Bindea, Bodola, Sepi, Petea, Dobay.

TUCKY D. PETROFF, elevă, Fundatura Lăntăriei 7, Loco V: David (Burdan), Burger, Albu, Munteanu, Iuhaz, Szanislao II, Bindea, Becke, Sepi, Bodola, Dobay.

MUSETESCU I. VIRGIL, elev, Loco: David, Vogl, Albu, Munteanu, Iuhaz, Szanislao II, Bindea, Bodola, Cocuban, Petea, V., Dobay.

BUDOLF ZIEGLER, str. General Harlanb Nr. 9, București V: David, Vogl, Albu, Petrescu, Iuhaz Brandabura, Bindea, Munteanu I, Lengher Bodola, Dobay.

ESKENASY S.; P. Rădulescu, Burger, Albu, Vintilă Iuhaz Szanislao, Bindea, Bodola, Sepi, Petea, Dobay.

DUMITRU DOBRA, str. B. Păltineanu 86, Loco: David, Vogl, Albu, Munteanu, Dobra, Szanislao II, Bindea, Bodola, Sepi, Petea, Dobay.

S. MARIN, Satu-Mare: David, Sfera, Albu, Munteanu, Iuhaz, Demetrevici, (Szanislao), Bindea, Bodola, Sepi, Vălcov, P., Dobay.

CONSTANTIN DRAGOMIRESCU, student, Burdan, Sfera, Albu, Vintilă, Dobra, Demetrevici, Bindea, Becke, Cocuban, Petea Vălcov, Dobay.

DIONISIE KALMAN, str. Smărdan, 11, Sădovaki, Burger, Albu, Vintilă, Iuhaz, Szanislao, Cucula, Becke, Pernechy, Dobay.

REMUS ANGELESCU, Buftea: David, Sfera, Albu, Vintilă, Dobra, Rafinsky, Bindea, Becke, Lengher, Bodola, Dobay.

C. DERNER str. Lipsicani, 14; David, Sfera, Albu, Vintilă, Iuhaz, Rafinsky, Bindea, Bodola, Lengher, P. Vălcov, Dobay.

G. HASANOGLU; David, Albu, Sfera, Vintilă, Iuhaz, Szanislao, Bindea, Becke, Cocuban, Bodola și Dobay.

SILT AVIATOR CARP ADRIAN; David, Vintilă, Dobra, Demetrevici, Bindea, Becke, Lengher, Bodola și Dobay.

VIRGIL POPESCU, str. Valeriu Braniște No. 56; Burdan, Albu, Sfera, Vintilă, Iuhaz, Demetrevici, Bindea, Bodola, Cocuban II, Petea Vălcov, Dobay.

RADU EFTIMIU, elev, str. Depărtăreanu No. 28 București: Burdan, Albu, Sfera, Vintilă, Iuhaz, Demetrevici, Bindea, Bodola, Cocuban II, Petea Vălcov, Dobay.

DANCIULESCU GABRIEL, str. Luginer, Zăvoieski 49, București: Burdan, Albu, Vogl, Vintilă, Iuhaz, Brandabura,